

מעשה מהרב הצדיק הקדוש מוהר"ר משה ליב מסאסוב.

שמה בסאסוב העיר הי' איש אחד ושמו ר' חיים וויינשענקר סוחר יין ולו בן תלמיד חכם גדול והאיש זקן בא בימים והלך בדרך כל הארץ ואת אשתו ובניו הניח לאנחות כי נשארה בערום ובחוסר כל ודפקה האשה יום יום בדלת הצדיק ר' משה ליב להעתיר בעדה אל ה'. והוא גם הוא הבטיח לה יום יום כי תוושע, ותאמר אליו תחבולות רבות אולי למען אמצא מציאה גדולה יתפלל הצדיק או אולי למען ארויח בלאטאריע וכדומה כי מאין יבא עזרי, באתה עליו יום עזרי, באתה עליו יום

פאר מקדושים 38

יום. והשיב לה הצדיק פעם אחת, אין לך אשה טובה שכל להורות דעה את ד' רבים דרכים לפניו יתברך ואם ד' הגדול והנורא הזה כי אתה תאלפנו בינה. לכן מבינתך חדל והוא הטוב בעיניו יעשה וטוב דומם ויחיל לתשועתו. ולימים שלח אדון אחד ממכירי הסוחר ר' חיים וויינשענקר לקרא את האלמנה כי תבא אליו ותבא לפניו ויאמר אלי הנה בימים אלה זבח משפחה לי ואלפים אנשים שרים וסגנים קרואים יהיו עמדי. לכן אם יש לך עוד יין ישן מן היין אשר מכר בעלך לי בשנים קדמוניות תן לי שלשת אלפים (ביטעלין) בקבוק. ותאמר יש אתי ויש למלאות ראות נפשיך. ותמהר ותרץ אל המרתף אשר היה שמה היין תמיד ותמצא בקבוק אחת יין נחבא בהחבא במסתרי החול ותשאהו אל האדון לבחינה וייטב לבבו אחרי טעם מהיין הזה אשר הביאה לו ויאמר כאלה תן לי שלשת אלפים באטעלין. ומהרה ושאלה שכנותי ותקח לה שני חביתין יין פשוט בזול. ותעשה מכולן באטעלין. ותביא אל האדון ותבקש מאתו שלש מאות רייניש כסף ותוסף לתת כל היין בבקבוק. ותחתום כל אחד בחתימת בעלה ובמשתה נגינתם לא ידע כל אחד טעם היין ומפי האדון שר הכפר כולם נתנו עדיהן כי יפה אף נעים ותתעשר מן היין הזה עושר רב והאשה הלזו בקשה תמיד אולי יוקח בנה לרב ומורה או למגיד משרים באחת הקהלות כי ת"ח הוא. והצדיק השיב לה כדרכו אין לך להורות דעת את ד' האם תאלפנו בינה. וכאשר נושעה מן היין הזה רדפה אל הצדיק לבשרהו כמה ערמות ותחבולות עלו בלבבה וערמה זו לא עלתה על מי תעלה ברכות רעיוני. ותהי מן היום ההוא גבירה עשירה בעושר רב והיתה ראשיתה מצער ואחריתה ישגה מאוד כי כל הסגנים לקחו כולם יין אך מאתה כל אשר היה שמה על המשתה אשר הכין האדון שר הכפר הנזכר:

עושר רב והאשה הלזו בקשה תמיד אולי יוקח בנה לרב ומורה או למגיד משרים באחת

מעשה מהרב הצדיק הקדוש מוהר"ר משה ליב מסאסוב.

שמה בסאסוב העיר הי' איש אחד ושמו ר' חיים וויינשענקר סוחר יין ולו בן תלמיד חכם גדול והאיש זקן בא בימים והלך בדרך כל הארץ ואת אשתו ובניו הניח לאנחות כי נשארה בערום ובחוסר כל ודפקה האשה יום יום בדלת הצדיק ר' משה ליב להעתיר בעדה אל ה'. והוא גם הוא הבטיח לה יום יום כי תוושע, ותאמר אליו תחבולות רבות אולי למען אמצא מציאה גדולה יתפלל הצדיק או אולי למען ארויח בלאטאריע וכדומה כי מאין יבא עזרי, באתה עליו יום

גדולה יתפלל הצדיק או אולי למען ארויח בלאטאריע וכדומה כי מאין יבא

פאר מקדושים

38

יום. והשיב לה הצדיק פעם אחת, אין לך אשה טובה שכל להורות דעה את ד' רבים דרכים לפניו יתברך ואם ד' הגדול והנורא הזה כי אתה תאלפנו בינה. לכן מבינתך חדל והוא הטוב בעיניו יעשה וטוב דומם ויחיל לתשועתו. ולימים שלח אדון אחד ממכירי הסוחר ר' חיים וויינשענקר לקרא את האלמנה כי תבא אליו ותבא לפניו ויאמר אלי הנה בימים אלה זבח משפחה לי ואלפים אנשים שרים וסגנים קרואים יהיו עמדי. לכן אם יש לך עוד יין ישן מן היין אשר מכר בעלך לי בשנים קדמוניות תן לי שלשת אלפים (ביטעלין) בקבוק. ותאמר יש אתי ויש למלאות ראות נפשיך. ותמהר ותרץ אל המרתף אשר היה שמה היין תמיד ותמצא בקבוק אחת יין נחבא בהחבא במסתרי החול ותשאהו אל האדון לבחינה וייטב לבבו אחרי טעם מהיין הזה אשר הביאה לו ויאמר כאלה תן לי שלשת אלפים באטעלין. ומהרה ושאלה שכנותי ותקח לה שני חביתין יין פשוט בזול. ותעשה מכולן באטעלין. ותביא אל האדון ותבקש מאתו שלש מאות רייניש כסף ותוסף לתת כל היין בבקבוק. ותחתום כל אחד בחתימת בעלה ובמשתה נגינתם לא ידע כל אחד טעם היין ומפי האדון שר הכפר כולם נתנו עדיהן כי יפה אף נעים ותתעשר מן היין הזה עושר רב והאשה הלזו בקשה תמיד אולי יוקח בנה לרב ומורה או למגיד משרים באחת הקהלות כי ת"ח הוא. והצדיק השיב לה כדרכו אין לך להורות דעת את ד' האם תאלפנו בינה. וכאשר נושעה מן היין הזה רדפה אל הצדיק לבשרהו כמה ערמות ותחבולות עלו בלבבה וערמה זו לא עלתה על מי תעלה ברכות רעיוני. ותהי מן היום ההוא גבירה עשירה בעושר רב והיתה ראשיתה מצער ואחריתה ישגה מאוד כי כל הסגנים לקחו כולם יין אך מאתה כל אשר היה שמה על המשתה אשר הכין האדון שר הכפר הנזכר:

הקהלות כי ת"ח הוא. והצדיק השיב לה כדרכו אין לך להורות דעה את ד' האם תאלפנו בינה. וכאשר נושעה מן היין הזה רדפה אל הצדיק לבשרהו כמה ערמות ותחבולות עלו בלבבה וערמה זו לא עלתה על מי תעלה ברכות רעיוני. ותהי מן היום ההוא גבירה עשירה

בעושר רב והיתה ראשיתה מצער ואחריתה ישגה מאוד כי כל הסגנים לקחו כולם יין אך מאתה כל אשר היה שמה על המשתה אשר הכין האדון שר הכפר הנזכר :